

Калиновий край

Як перша зірка в небі запалає,
Черпну натхнення з вечора ковша.
Полине пісня над квітучим краєм,
А в пісні тій летить моя душа.
В духмяних травах стеляться стежини,
Любисток, м'ята і чебрець, полин.
Ми кровні діти матінки України,
Цей калиновий край у нас один.

Сади бентежать птахи галасливі,
Стає темніший неба океан.
Легкі вітри сплелись у кінській гриві,
А кінь в долині п'є густий туман.
Ланцюг душі - історії скрижалі,
Шляхи козацькі слави та хули.
Забутими дорогами печалі,
Крізь відстань років ми до волі йшли.

На рушнику духмяна паляниця,
Приносить свято завжди в кожен дім.
Мов Берегиня, спраглому криниця,
Потішить серце щедрістю усім.
Ми є народ, ми є великі люди,
Стисну в долоні зеренця малі.
Земля для нас без нас родить не буде,
Потрібні добрі руки для землі.